

seende er Forskel i Stillingen mellem Skibene i Gruppe B og Skibene i Gruppe C.

Dansk Dampskibsrederiforening har ført Forhandlinger med samtlige Rederier, der har Skibe i Grupperne B og C, og har overfor Ministeriet oplyst, at der fra alle de paa-gældende foreligger Tilslutning til det fore-liggende Lovforslag.

De Banker og Forsikringsselskaber, der har tegnet Garanti for Instituttet, har ligeledes givet deres Tilslutning til Forslaget.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal knyttes følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Lovforslaget gaar efter § 2 ud paa, at den ved Loven af 4. Maj 1939 oprettede Afdeling af „Krigsforsikringen for danske Skibe“ genoptager sin Virksomhed, for saa vidt angaar de Skibe, der ikke kan forsikres i den ved Lov Nr. 211 af 29. April 1940 oprettede nye Afdeling af Instituttet eller ikke paa anden Maade er dækket, jfr. Lov Nr. 354 af 1. Juli 1940 om Krigsforsikring af Lystfartøjer og Lov Nr. 210 af 29. April 1940 samt Lov Nr. 172 af 12. April 1940 om Krigsforsikring af Løssøre.

En nødvendig Betingelse for en saadan Genoptagelse af Virksomheden vil det være, at der kan fremskaffes en udvidet Kapitalbasis. Man foreslaar i denne Henseende, at Staten forøger sin Andel af den samlede Garanti for Krigsforsikringen for danske Skibe med 20 Mill. Kr. fra 40 Mill. Kr. til 60 Mill. Kr., og at de i Genoptagelsen af Virksomheden interesserede Rederier ligeledes forøger deres Andel af Garantien for Instituttet, efter Forslaget saaledes, at den af de danske Rederier tegnede Garanti-kapital af 30 Mill. Kr. forhøjes med 10 Mill. Kr. Denne Forhøjelse af Garanti-kapitalen skal fordeles paa de ved Lovens Ikraft-træden i Afdelingen forsikrede Skibe i Forhold til disses Forsikringssummer.

Det Beløb af 20 Mill. Kr., med hvilket Statens Garantihæftelse foreslaas forhøjet, svarer til det Beløb, Staten ved § 1, 3die Stykke i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 havde givet Tilsagn om under visse Omstændigheder at ville stille til Disposition for Instituttet. Garanti-kapitalen for Instituttets første Afdeling er ved § 1 i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 ansat til 80 Mill. Kr., hvoraf 40 Mill. Kr. tegnedes af Staten, medens 30 Mill. Kr. tegnedes af danske Redere, 5 Mill. Kr. af Deltagerne i et i dette Øje-med dannet Konsortium og 5 Mill. Kr. af danske Forsikringsselskaber. I Lovens § 1, Stk. 3, er det imidlertid bestemt, at for saa vidt det inden for et Tidsrum af 4 Maaneder

efter Instituttets Forsikringsvirksomheds Paabegyndelse maatte vise sig, at der af den tegnede Garanti-kapital er tabt 60 Mill. Kr., stiller Staten et Beløb paa indtil 20 Mill. Kr. til Raadighed for Instituttet som foreløbig Støtte til Videreførelse af Virksomheden. Denne Statens ekstra Hæftelse med Henblik paa den saakaldte „Chokrisiko“ blev ikke aktuel, men Begivenhederne den 9. April 1940 kan i Virkeligheden i nogen Grad sidestilles med den „Chokrisiko“, man forventede ved Krigens Udbrud.

Under Hensyn til de danske Rederiers vanskelige likviditetsmæssige Stilling for Tiden, foreslaas det, at Indbetaling af Forhøjelsen af Garanti-kapitalen først skal kunne kræves efter Krigens Ophør, og at Bestyrelsen for „Krigsforsikringen af danske Skibe“ skal kunne tillade, at Indbetalingen fordeles over et eller flere Aar. Samtidig har man dog fundet det rimeligt at give Bestyrelsen for Instituttet Bemyndigelse til — selvom generel Indbetaling paa Garanti-kapitalen ikke er krævet — at forlange forholdsmæssig Sikkerhed stillet for et Rederis Garantiforpligtelse, hvis Rederiet ved Salg eller Pantsætning af Skibe reducerer den frie Værdi af sin Flaade saa meget, at denne Værdi i Forbindelse med eventuelle, baandlagte Forsikringssummer, jfr. § 11 i Loven af 4. Maj 1939, bliver mindre end Rederiets Garantiforpligtelse.

Til § 2.

For at sikre den fornødne Forsikringsbestand er Forsikring i Afdelingen under dennes fortsatte Virksomhed gjort obligatorisk, ligesom det var Tilfældet efter Loven af 4. Maj 1939. For at opretholde Ligestillingen mellem Skibene i Gruppe B og C foreslaas det at fastlægge Skibenes Forsikringssum til den Takst, paa Grundlag af hvilken de hidtil har været forsikret i Instituttet, eller — saafremt vedkommende Rederi straks begærer dette — de Beløb, for hvilke de den 9. April 1940 var forsikrede i Instituttet. Efter Krigens Slutning er der Mulighed for Bestyrelsen til at ændre Forsikringssummerne.

Til § 3.

Da det ved Lovforslaget tilsigtes at stille de Skibe, der ikke kan forsikres i Instituttets anden Afdeling, som om Virksomheden i Instituttets første Afdeling ikke var blevet afbrudt den 9. April 1940, maa Forsikringen dække ogsaa Skader, der er indtraadt i Tiden mellem den 9. April 1940 og nærværende Lovs Ikrafttræden.